

Inflatie

VISIE VAN VIER BETROKKENEN

De hoge inflatie maakt veel mensen bezorgd over de toekomst. Steeds meer mensen hebben moeite om de hogere kosten van levensonderhoud op te brengen. Het energieplafond gaat helpen, maar er is meer nodig. De vereniging van financiële hulpverleners NVVK liet onlangs vier betrokkenen aan het woord over oplossingen.

"IN DE KNEEL DOOR INFLATIE? DIT MOETEN WE DOEN"

Arjan Vliegthart — directeur Nibud

De kern van de zaak is dat we te maken hebben met een inkomensprobleem. Dat speelt ook al veel langer. Laten we dus niet in de valkuil trappen dat het alleen een probleem

is van de gestegen energierekening. Voor te veel mensen is elke gestegen rekening een potentieel probleem. De onderliggende oorzaak is dat voor veel mensen het sociaal minimum te laag is om op een normale manier van rond te komen.

Dat inkomen moet dus omhoog. Dat lijkt me de absolute prioriteit. Concreet betekent dit dat het minimumloon omhoog moet, en

daaraan gekoppeld de uitkeringen. Het is goed te zien dat op dit onderwerp nu beweging is. Maar met een inflatie van meer dan 10 procent is dat ook uiterste noodzaak.

Als je daarnaast nog gerichte ondersteuning wilt bieden: doe dat via de zorgtoeslag. Dan kun je snel handelen en verspil je geen tijd aan het uitdokteren van allerlei nieuwe regelingen die dan weer wie weet hoe ingewikkeld gaan worden. De zorgtoeslag is een van de simpelste en best gebruikte toeslagen die precies de mensen bereikt waar het het meeste knelt. Ook de mensen in de lagere middenklasse, die het nu ook steeds moeilijker krijgen.

Harriët Westerdijk — wethouder werk en inkomen en armoedebeleid, Capelle aan den IJssel

Er is hulp beschikbaar voor mensen met schulden. De gemeente staat voor iedereen klaar. Het gaat erom dat mensen die hulp ook dŕven vragen, en dat ze dat zo vroeg mogelijk doen. Op dit punt kunnen we al snel meer bereiken: vraag aandacht voor schulden, neem het taboe weg, laat zien dat schulden niets zijn om je voor te schamen en dat er hulp

is. Juist voor de nieuwe groep die nu in problemen komt is dat een heel belangrijke boodschap. Ik zou graag zien dat de rijksoverheid een nieuwe landelijke campagne lanceert. Met vloggers en influencers, wie weet. We hebben nog een doelgroep te winnen.

Daarnaast moeten we ook kijken naar het grotere landelijke probleem dat werk niet altijd lonend is om je vaste lasten van te betalen. Zelfs tweeverdieners komen momenteel niet altijd meer

uit de kosten. Als gemeente mogen wij niet aan inkomenspolitiek doen, maar het zou ons ontzettend helpen als wij vrijer mogen omgaan met de inkomensgrenzen die aan de minimaregelingen worden gesteld. Als we, via maatwerk, de voorzieningen ook voor een bredere doelgroep mogen inzetten kunnen we heel gericht helpen in die huishoudens en in die situaties waar dat nodig is. Op die manier durft iemand dan misschien toch de stap te zetten om meer uren te gaan werken, of kun je voorkomen dat er mensen uit een schuldregeling vallen.

Dit artikel is overgenomen uit het blad 'Beurs', ook online te vinden op [nvkv.nl/beurs](https://www.nvkv.nl/beurs).

Martin van Rijn — voorzitter Aedes, vereniging van woningcorporaties

Het allerbelangrijkste is dat mensen zelf voldoende weerstandsvermogen hebben. Een steviger inkomen is de basis van alles. Daarom heeft ook Aedes bij het kabinet aangedrongen op koopkrachtondersteunende maatregelen. Als corporatiesector willen wij ook zelf de verantwoordelijkheid nemen voor onze huurders die op een bescheiden inkomen zitten. De huur is immers een heel belangrijke component van hun budget. Normaal gesproken baseren wij onze huurontwikkeling op de inflatie, maar met die enorm hoge cijfers van nu gaan we dat voor volgend jaar niet doen. In plaats daarvan gaan we koppelen aan de loonontwikkeling min een half procent.

Met het kabinet hadden we al afgesproken om in 2024 de huren voor inkomens tot 120% van het sociaal minimum eenmalig te verlagen. We hebben nu gevraagd of dat al in 2023 kan. Belangrijk is wel dat het voordeel voor de huurders vervolgens niet gedeeltelijk wegvalt doordat ze een lagere huurtoeslag ontvangen. Voor ons is het een

voorwaarde dat de overheid dit op een goede manier regelt. Een andere stap die wij net zelf hebben gezet, is dat we bij het isoleren van woningen geen huurverhoging meer vragen. Ons helpt het bij het realiseren van onze klimaatdoelstellingen,

en de huurder gaat misschien wel fors op z'n energielasten besparen.

foto Phil Nijhuis

Esmah Lahlah — wethouder bestaanszekerheid, kansengelijkheid en talentontwikkeling, Tilburg

Aan de inkomenskant moet enorm veel gebeuren. Voor mensen met een uitkering of met een minimumloon, en trouwens ook daarboven, is de levensstandaard eenvoudigweg vaak te laag. We moeten ook echt af van dat woud aan regelingen en voorzieningen die elkaar tegenwerken

en blokkeren. Als gemeente kun je hier maar heel weinig aan doen, laat staan dat je hier snelle slagen in kunt slaan. We zijn voor inkomenspolitiek afhankelijk van de rijksoverheid, die trouwens in de coronacrisis heeft laten zien dat ze wel degelijk in staat is om met een groot gevoel van urgentie allerlei financiële maatregelen in het leven te roepen.

De knop waar wij aan zouden moeten draaien, is mensen richting de arbeidsmarkt begeleiden. Een betaalde baan biedt doorgaans het meeste perspectief op bestaanszekerheid. Daarnaast kunnen gemeenten hun duurzaamheidsambities verknopen met bestaanszekerheid. Samen met woningcorporaties, particuliere verhuurders en mensen met een goedkope koopwoning kijken we bijvoorbeeld naar manieren om versneld te kunnen verduurzamen. Met energiebesparing is nog best een slag te slaan.

Maar wat je ook doet, en hoe hard je daar ook je best voor doet, uiteindelijk moeten ze in Den Haag met elkaar een fundamentele discussie voeren over bestaanszekerheid. Wat verstaan we daar onder? Wanneer zijn mensen voldoende gezekerd in hun bestaan? Welke basis vinden we oké? We moeten af van het pleisters plakken dat we nu in feite doen met al die regelingen en voorzieningen. Mensen hebben recht op perspectief. Langdurig perspectief.